

چکیده

مقدمه

زردی نوزادی یک بیماری شایع و خوش خیم است، در صورت ترجیح زود هنگام نوزادان در بد تولد، بسیاری از آنان نیاز به بستری مجدد به علت زردی خواهند داشت. در این موارد نگرانی عمده، پیشگیری از بروز کرنیکتروس است. هدف این مطالعه تعیین ارتباط بین سطح بیلی روبین سرم و NRBC و رتیکولوسیت خون بند ناف با بروز زردی در نوزادان متولد شده در بیمارستان کوثر قزوین بود.

روش کار

این مطالعه از نوع توصیفی-تحلیلی بود که به روش مقطعي انجام گرفت. جامعه مورد بررسی شامل ۷۴ نوزاد ترم و سالم با وزن بالای ۲۵۰۰ گرم بود که در طی بهار سال ۹۰ در بیمارستان کوثر قزوین، متولد شدند. در مطالعه حاضر سطح بیلی روبین، NRBC و رتیکولوسیت در نمونه خون بند ناف نوزادان تعیین شد و سپس نوزادان در روز پنجم پس از تولد از نظر بروز زردی مورد معاینه و ارزیابی قرار گرفتند.

یافته‌ها

مقدار NRBC و رتیکولوسیت خون بند ناف نوزادانی که به زردی مبتلا شدند و نیاز به فتوترابی پیدا کردهند به طرز چشمگیری بیشتر از نوزادان سالم بود. درصد NRBC بیشتر از ۵/۵ با حساسیت ۶۶ درصد و ویژگی ۹۰ درصد به عنوان پیشگویی کننده بروز زردی بود ($p<0.000$). در مورد رتیکولوسیت این عدد ۶.۵ درصد بود که با حساسیت ۷۳ درصد و ویژگی

بررسی ارتباط بین سطح بیلی روبین سرم، NRBC و رتیکولوسیت خون بند ناف با بروز زردی

- فاطمه سمیعی راد^۱
- ندا ایزدیان مهر^۲
- محمدحسن کریم فر^۳
- مرتضی حبیبی^{۴*}

۱. استادیار، متخصص پاتولوژی، مرکز تحقیقات بیماریهای متابولیک دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران
۲. پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران
۳. دانشیار، متخصص آناتومی، دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ایلام، ایران
۴. استادیار، فوق تخصص نوزادان، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

تعیین نوزادان پر خطر استفاده نمود، ولی در عرض می‌توان از درصد NRBC و رتیکولوسیت خون بند ناف برای این منظور استفاده نمود.

۶۰ درصد در پیشگویی بروز زردی مفید بود ($p<0.001$). میزان بیلی روبین خون بند ناف در دو گروه تفاوت قابل ملاحظه‌ای نداشت.

کلید واژه‌ها

زردی، NRBC خون بند ناف، بیلی رو بین خون بند ناف، رتیکولوسیت خون بند ناف.

A Study on the Correlation between Bilirubin, NRBC and Reticulocyte levels of cord blood with Neonatal Hyperbilirubinemia.

- Samiee Rad, F¹
- Eyzadian Mehr, N²
- Karimfar, M H³
- Habibi, M *⁴

Abstract

Background

The Neonatal Jaundice is a common and benign disease. With early discharge, many newborns have to be readmitted to hospital for evaluation and treatment of hyperbilirubinemia. In these situations, the main concern is the prevention of development of kernicterus. The objective of the present study was to evaluate the correlation between Bilirubin, NRBC and Reticulocyte levels of umbilical cord blood with Neonatal Hyperbilirubinemia in Kosar Hospital of Qazvin.

-
1. Assistant professor of Pathology. Qazvin Metabolic Research Center, Qazvin University of Medical Sciences.Qazvin , Iran.
 2. General physician , Qazvin University of Medical Sciences.Qazvin , Iran.
 3. Associated professor of Anatomy. Ilam University of Medical Sciences.Ilam , Iran.
 4. Assistant professor of Neonatalogy. Qazvin University of Medical Sciences.Qazvin , Iran.
drmhabibi@yahoo.com

نتیجه‌گیری

به صورت روتین اندازه‌گیری میزان بیلی روبین خون بند ناف نوزادان، فاکتور موثری در پیش بینی بروز زردی نیست و نمی‌توان از آن برای

Materials and Methods

in this analytical-descriptive study, a representative sample of 74 healthy full-term newborns that were heavier than 2500 grams and were born in spring 2011, were investigated. Cord blood was taken from umbilical cord for analysis of NRBC, Reticulocyte and Bilirubin levels, then newborns were monitored in terms of developing jaundice by clinical and laboratory evaluations in the fifth day.

Results

The cord blood level of NRBC and Reticulocyte in icteric newborns which required phototherapy was significantly higher than non-icteric newborns. The sensitivity and specificity of NRBC that were more than 5.5% for prediction of jaundice development were 66% and 90% , respectively ($p<0.000$) .The above findings for Reticulocyte percentage more than 6.5% were 73% and 60% ,respectively ,(p<0.001).

Conclusion: The routine evaluation of Bilirubin level in umbilical cord is not as effective for screening and recognition of high risk of Neonates. Instead, cord NRBC and Reticulocyte levels could be used.

Key words: Icter, Cord blood NRBC, Cord blood billirubin , Cord blood Reticulocyte.

از ۴۸ ساعت نوزادان و عدم پیگیری در ۴۸ ساعت اول (۱).

NRBC^۱ و رتیکولوسيت به طور نرمال در خون بند ناف نوزادان وجود دارند. در موقعی چون استرس مادر و درد زایمان، میزان آنها به طور فیزیولوژیک، افزایش می‌یابد. همچنین در اثر آسفیکسی مزمز، آنمی، همولیز، دیابت مادر، نیز استرس‌هایی چون کوریوآمنیونیت، انواع عفوتها، بیماری سیانوتیک قلبی مادر و جنین و نارسایی‌های سیستم ریوی، به علت افزایش اریتروپویتین، افزایش تولید NRBC و رتیکولوسيت، نیز دیده می‌شود (۴).

بسیاری از علل افزایش NRBC و رتیکولوسيت در خون بند ناف به طور مشترک به عنوان اتیولوژی زردی نوزادی نیز شناخته می‌شوند. بنابراین افزایش NRBC و رتیکولوسيت در خون بند ناف می‌تواند بدون در نظر گرفتن علت زردی، در پیش بینی بروز آن تأثیرگذار باشد.

مقادیر افزایش یافته NRBC و رتیکولوسيت در خون بند ناف، نشان دهنده خونسازی خارج استخوانی در کبد و طحال است که مشخصه بیماری همولتیک در جنین است. همچنین این مارکرها در موارد خونریزی داخل مغزی و داخل بطنی در جنین‌های نارس، افزایش می‌یابد (۵). بررسی نوپر و همکاران و کاربونل و همکاران بیانگر ارتباط معنادار بین بیلی روین بیشتر از ۲/۵ mg/dl و ۲/۲ mg/dl در خون بند ناف با بروز زردی نوزادی بود (۶).

تغییرات اجتماعی و اقتصادی سریع در کشور ایران، همانند سایر کشورهای خاورمیانه، حرکت شتاب یافته به سوی سبک زندگی مدرن، بالا رفتن سن مادر در زمان تولد اولین فرزند، افزایش مراقبتهای ویژه و افزایش احتمال زنده ماندن نوزادان نارس، افزایش استفاده از روش‌های درمانی در نایابروری و بهبود میزان موفقیت آنها همگی باعث وجود تعداد زیادی نوزاد در معرض

زردی یکی از بیماری‌های شایع دوره‌ی نوزادی است که در ۶۰ درصد نوزادان ترم و ۸۰ درصد نوزادان نارس در هفته‌ی اول عمر ایجاد می‌شود (۱). زردی به همراه سپسیس از جمله شایع‌ترین علل بستری نوزادان در بیمارستان است. زردی پاتوژنز متفاوتی دارد و ناشی از افزایش بیلی روین است. از جمله علل آن میتوان به زردی ناشی از همولیز، ناسازگاری گروه خونی مادر و جنین، ناسازگاری RH ، فاکتورهای نژادی، فاکتورهای مادری از جمله پروفشاری خون و دیابت، مصرف اکسی توسمین در لیپر، کوریوآمنیونیت و نیز فاکتورهای نوزادی از جمله پره ماقوریتی اشاره کرد (۷). لازم به ذکر است تست‌های معمول و در دسترس، به حد کافی حساس و اختصاصی نبوده و به ندرت قادر هستند که علت زردی را مشخص سازند. بطور کلی در ۹۵ درصد از موارد زردی شدید، پاتوژنز ناشناخته است.

زردی نوزادان در اکثر موارد سیر خوش خیم دارد و بدون نیاز به اقدام خاص و یا با فتوترابی مرتفع می‌شود. ولی از سوی دیگر هایپر بیلی روینمی شدید می‌تواند با رسوب پیگمان بیلی روین در بافت‌های مغزی منجر به کرنیکتروس یا آنسفالوپاتی بیلی روین شود که این خصایع برگشت ناپذیر و عوارض ایجاد شده جبران ناپذیر و دائمی خواهند بود (۱).

کرنیکتروس بیماری است که نیاز به توجه و پیگیری دارد و حتی مواردی از آن به دنبال مقادیر بالای بیلی روین بدون علت زمینه‌ای واضح گزارش شده است. لذا پیشگیری از آن نیازمند یک برخورد سیستماتیک و مؤثر است.

آکادمی متخصصین اطفال آمریکا موارد ذیل را بعنوان علل قابل پیشگیری کرن ایکتروس، معرفی نموده است: عدم توجه و شناسایی عوامل خطرساز هیبریلی روینمی، عدم تشخیص و شناسایی نوزادان پر خطر، ترخیص زودهنگام قبل

خطر بالا برای ابتلا به زردی می‌شوند. از طرفی با تشخیص زود هنگام نوزادان در معرض ریسک بالای ابتلا به زردی و بررسی و مراقبت دقیق، سیستماتیک و مؤثر آنها می‌توان از کرنیکتروس پیشگیری نمود. همچنین با ترخیص زود هنگام نوزادان دارای ریسک اندک ابتلا به زردی، احتمال ایجاد عفونت‌های بیمارستانی، میزان هزینه درمان و زمان دورماندن نوزاد از مادر کاهش می‌یابد (۱۳-۸).

در این خصوص تحقیق جامعی جهت پیش‌بینی بروز زردی در نوزادان دارای ریسک بالا، در ایران انجام نشده است، بنابراین مطالعه حاضر با هدف بررسی ارتباط بین سطح بیلی رویین سرم، NRBC و رتیکولوسیت خون بند ناف با بروز زردی در نوزادان متولد شده در بیمارستان کوثر قزوین انجام گرفت.

روش پژوهش

این مطالعه از نوع توصیفی- تحلیلی بود، که به روش مقطعی انجام شد. جامعه مورد بررسی در این پژوهش تعداد ۱۰۰ مورد نوزاد ترم (۴۱) هفته \leq سن تولد \leq ۳۷ هفته) بدون آنومالی مادرزادی و کروموزومی با وزن بالای ۲۵۰۰ گرم متولد شده در بیمارستان کوثر قزوین در طی سه ماهه بهار سال ۱۳۹۰، بودند. نوزادان انتخاب شده مبتلا به زردی نبودند. در این مطالعه از روش نمونه گیری آسان استفاده شد. تعداد نمونه با در نظر گرفتن سطح اطمینان ۹۵ درصد و ضریب همبستگی ۰/۳۵ محاسبه و مقدار آن ۱۰۰ نوزاد تعیین شد.

$$n = [(Z\alpha + Z\beta)/c] + 3$$

$$c = 0.5 \times \ln [(1+r) / (1-r)], \quad 1-\alpha = 0.95,$$

$$1-\beta = 0.$$

$$n = 100.$$

۲۶ نوزاد به علی چون ناقص بودن اطلاعات، عدم مراجعه والدین در روز پنجم جهت پیگیری و بروز مشکلات مربوط به نمونه‌گیری و لخته بودن

خون از مطالعه حذف گردیدند. در نهایت ۷۴ نوزاد در مطالعه وارد شدند.

چک لیستی حاوی اطلاعات دموگرافیکی تهیه و برای کلیه افراد جامعه مورد پژوهش، تکمیل شد. در هنگام ترخیص نوزاد از بیمارستان، محقق آموزش کاملی در خصوص علائم زردی و نحوه مراجعته جهت پیگیری آن، به والدین ارائه داد.

برای بررسی آزمایشگاهی میزان بیلی رویین کل و مستقیم، ۵ سی سی خون بند ناف در لوله آزمایش بدون ماده ضد انعقاد توسط یک پرسنل آموزش دیده، جمع‌آوری شد. بعد سرم آن جدا گردید. روش بررسی، فتومتری و دستگاه مورد استفاده اتوآنالیزر کالیبره شده سلکترا ۲ بود. کیت مصرفی پارس آزمون بود. میزان بیلی رویین بر اساس mg/dl گزارش شد. ضریب تغییرات در مورد بیلی رویین مستقیم در هر ران کاری و در روزهای کاری به ترتیب $1/3 - 1/3$ درصد و $0/7 - 0/34$ درصد بود.

ضریب تغییرات در مورد بیلی رویین توتال در هر ران کاری و در روزهای کاری به ترتیب $0/95 - 0/05$ درصد و $2/86 - 2/74$ درصد بود. جهت بررسی تعداد NRBC و رتیکولوسیت از ۲ سی سی نمونه خون بند ناف حاوی ضد انعقاد EDTA استفاده شد. دو گستره خونی تهیه شد. اولین گستره تهیه شده با تکنیک گیمسا رنگ آمیزی شد. و تعداد NRBC به ازای ۱۰۰ سلول WBC² با درشت نمایی ۱۰۰، شمارش گردید. همچنین گستره دوم با استفاده از بریلیانت کریزل بلورنگ آمیزی شد، تعداد رتیکولوسیت در ۱۰۰۰ گلbul سرخ با درشت نمایی ۱۰۰، شمارش گردید (۱۴). جهت کاهش خطا کلیه شمارش‌ها توسط پاتولوژیست واحد انجام شد و در هر مورد شمارش سه بار انجام و میانگین گزارش گردید.وضوح علائم زردی در روز پنجم بعد تولد بیشتر است. بنابراین پیگیری کلیه نوزادان از نظر زردی در روز پنجم پس از تولد با مراجعت آنها به بخش نوزادان و ویزیت توسط پزشک متخصص نوزادان

یافته‌ها

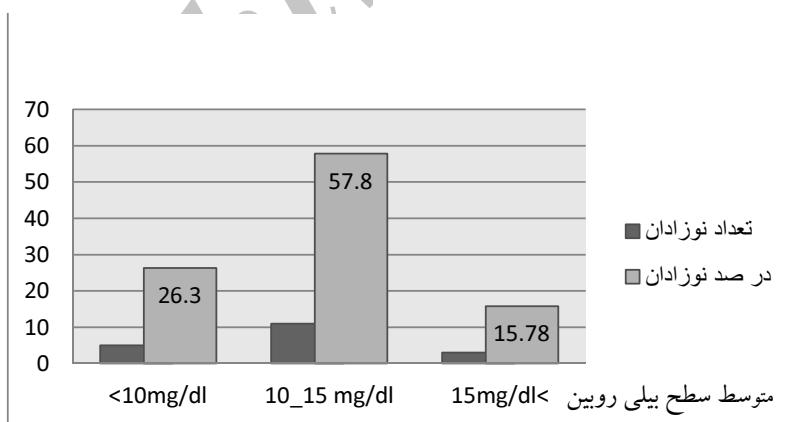
از بین ۷۴ نوزاد مورد بررسی ۴۸ نوزاد مذکور و ۲۶ نوزاد مؤنث بودند. بیلی روبین بند ناف در ۵۱ نوزاد کمتر از ۲ mg/dl و در ۲۲ نوزاد بین ۲-۴ mg/dl بود. در یک مورد بیلی روبین بند ناف بیشتر از ۴ mg/dl بود. در بررسی رتیکولوسيت و NRBC بدليل لخته بودن برخی نمونه‌های ارسالی و عدم موفقیت در تعیین این مقادیر، ۹ نوزاد از مطالعه حذف گردید، بدین ترتیب از بین ۶۵ نوزاد مورد بررسی ۵۰ نوزاد دارای سطح NRBC خون بند ناف کمتر از ۵ درصد بودند، ۱۱ نفر از نوزادان NRBC بین ۱۰-۵ درصد و ۴ نوزاد مقادیر بین ۱۰-۲۰ درصد داشتند.

درصد رتیکولوسيت خون بند ناف ۲۷ نوزاد، کمتر از ۵ درصد، ۳۶ نوزاد تا ۱۰ درصد و ۲ نوزاد بالاتر از ۱۰ درصد بود. در بررسی روز پنجم، نوزادان بر حسب معاینه کلینیکی و نیز مقادیر بیلی روبین سرم در ۳ گروه قرار گرفتند.

صورت پذیرفت. در این زمان در صورت وجود علائم بالینی زردی در نوزاد از وی نمونه خون وریدی بدون خد انقاد جهت بررسی بیلی روبین، گرفته شد. در مواردی که میزان بیلی روبین بالای صد ک ۹۵ بود، بررسی‌های تكمیلی برای یافتن علت زردی و در صورت نیاز درمان با فتوترابی یا تعویض خون انجام شد.

پس از جمع‌آوری اطلاعات، داده‌ها در نرم افزار SPSS ۱۳ ثبت شد. یافته‌ها در قالب جداول فراوانی، نمودار و شاخص عددی (میانگین \pm انحراف معیار) ارائه گردید. برای تعیین ارتباط بین صفات، از آزمون آماری Fisher exact و نیز برای مقایسه سطح سرمی فاکتورهای خون از آزمون تی استفاده شد. همچنین برای مقایسه میزان ابتلا به زردی در دو گروه نوزادان مذکور و مؤنث از آزمون تی استفاده شد. P-value کمتر از ۰/۰۵ از لحاظ آماری معنی دار بود.

کلیه موارد عهدنامه هلسینکی رعایت شده است. هیچگونه نمونه‌گیری خون از نوزادان سالم انجام نشد. نوزادان محدودیتی در دریافت درمان نداشته‌اند.

نمودار شماره ۱. توزیع فراوانی مطلق و نسبی میزان بیلی روبین روز پنجم در سرم نوزادان.

از بین جمعیت مورد مطالعه تعداد ۱۹ نوزاد مبتلا به زردی شدند و از بین آنها تعداد ۶ نوزاد با بیلی روبین بالاتر از ۱۵ mg/dl مورد فتوترابی قرار گرفتند (جدول شماره ۱).

تعداد ۵ نوزاد بیلی روبین کمتر از ۱۰ mg/dl، ۱۱ نوزاد بیلی روبین بین ۱۰-۱۵ mg/dl و ۳ نوزاد مقادیر بالاتر از ۱۵ mg/dl داشتند.

جدول شماره ۱: وضعیت دریافت درمان در نوزادان مورد مطالعه.

درصد فراوانی	فراوانی	وضعیت درمان
۹۱.۹	۶۸	بدون درمان
۸.۱	۶	فتو تراپی
۰	۰	تعویض خون
۹۰	۷۴	جمع
۱۰۰		

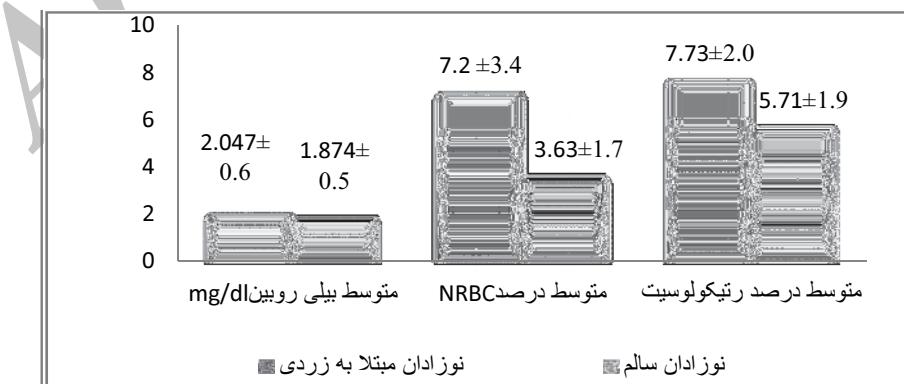
توتال $1/87 \pm 3/48$ mg/dl بود و آزمون آماری اختلاف معنی داری را بین بیلی رو بین دو گروه نشان نداد ($p=0/289$).

متوسط درصد NRBC خون بند ناف نوزادان سالم $1/79 \pm 3/63$ درصد و در نوزادان مبتلا به زردی $7/20 \pm 3/48$ درصد ، بود و آزمون آماری اختلاف معناداری را بین متوسط درصد NRBC در خون بند ناف در دو گروه نشان داد ($p<0.001$).

متوسط درصد رتیکولوسیت خون بند ناف نوزادان فاقد ایکتر $1/92 \pm 5/71$ درصد و نوزادان مبتلا به ایکتر $2/05 \pm 7/33$ درصد بود و آزمون آماری اختلاف معنی داری بین متوسط درصد رتیکولوسیت خون بند ناف در دو گروه، نشان داد ($p<0.001$).

متوسط درصد NBRC خون بند ناف نوزادان سالم پسر $1/6 \pm 3/82$ درصد و دختر $3/39 \pm 1/93$ درصد بود و آزمون آماری اختلاف معنی داری را بین متوسط درصد NRBC در خون بند ناف در دو گروه، نشان نداد ($p=0/185$). متوسط درصد رتیکولوسیت خون بند ناف نوزادان سالم پسر $5/82 \pm 1/97$ درصد و دختر $5/63 \pm 1/79$ درصد بود و آزمون آماری اختلاف معنی داری را بین متوسط درصد رتیکولوسیت در خون بند ناف در دو گروه نشان نداد ($p=0/237$ و $p=0/183$).

متوسط سطح بیلی رو بین توتال خون بند ناف در نوزادان مبتلا به زردی $\pm 0/608$ mg/dl و در نوزادان سالم متوسط سطح بیلی $2/047$.

نمودار شماره ۲. مقایسه میانگین مقدار بیلی رو بین ، درصد NRBC و رتیکولوسیت خون بند ناف در دو گروه نوزادان دارای زردی و بدون زردی.

دیابت مادر، مصرف سیگار توسط مادر، انواع آنمی‌ها و همولیز جنینی همراهی داشته باشد (۴). در مطالعه آقای کریستنسون و همکاران ارائه مقادیر پایه‌ای NRBC در نوزادان که در سال ۲۰۱۱ انجام شد، بین مقادیر افزایش یافته NRBC و رتیکولوسیت وجود خونریزی داخل جمجمه‌ای و نارسی نوزاد ارتباط معنی داری وجود داشت (۵). بواسطه گسترده بودن علل زردی و همپوشانی موارد ذکر شده در بالا با ایجاد زردی می‌توان استنباط نمود که مقادیر افزایش یافته NRBC و رتیکولوسیت، می‌تواند پیشگویی کننده بروز زردی باشد.

نتایج مطالعه خانم دکتر رستمی و همکاران تحت عنوان ارزش بررسی بیلی روبین بند ناف در شناسایی نوزادان با ریسک بروز هیپر بیلی روبینی شدید که در سال ۲۰۰۵ انجام گرفت، گواه این مطلب بود که بین مقادیر بیلی روبین خون بند ناف نوزادان و بروز زردی نوزادی ارتباط معنی داری وجود ندارد، که با بررسی ما همخوانی داشت (۱۵).

همچنین سایر نتایج مطالعه دکتر رستمی (۱۵) نشان داد که که مقادیر بیلی روبین سرم کمتر از ۳ mg/dl دارای ارزش اخباری منفی از نظر بروز زردی شدید نوزادی است، که این مورد نیز با نتایج بررسی ما همخوانی داشت.

آقای دکتر وايت طی مطالعه‌ای که به منظور بررسی ارتباط بیلی روبین خون بند ناف و بروز هیپر بیلی روبینی شدید در نوزادان با ناسازگاری گروههای خونی انجام داد، تأیید نمود که در مقادیر بیلی روبین کمتر از ۴ mg/dl، هایپر بیلی روبینی شدید نوزادی رخ نمی‌دهد (۱۶).

در مطالعاتی که توسط آقای سان (۱۷) در سال ۲۰۰۷، آقای برنارد (۱۸) در سال ۲۰۰۴ و آقای تاکساندو (۱۹) در سال ۲۰۰۵ با هدف بررسی وجود ارتباط بین بیلی روبین بند ناف و بروز زردی انجام شد، نشان دهنده ارتباط بین بیلی روبین خون بند ناف به ترتیب بیشتر از

به طور کلی آزمون آماری اختلاف معنی داری در ابتلا به زردی در دو گروه نوزادان دختر و پسر نشان نداد ($p=0.137$). نتایج بررسی نشان داد که نوزادان مبتلا به زردی در روز پنجم پس از تولد دارای متوسط درصد NBRC و رتیکولوسیت خون بند ناف بیشتری نسبت به نوزادان سالم بودند ($p<0.001$). مقادیر NRBC بالاتر از $5/5$ درصد با حساسیت ۶۶ درصد و ویژگی ۹۰ درصد و رتیکولوسیت بیشتر از $6/5$ درصد نیز با حساسیت ۷۳ درصد و ویژگی ۶۰ درصد می‌تواند در شناسایی نوزادان با خطر بالا جهت ابتلا به زردی استفاده شوند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج به دست آمده حاکی از این مطلب بود که بین مقادیر بیلی روبین خون بند ناف و بروز زردی نوزادی، ارتباط معنی دار آماری وجود ندارد ($p=0.274$). ولی ارتباط بین درصد NRBC و رتیکولوسیت خون بند ناف با بازدید از لحاظ آماری معنی دار است.

بیلی روبین خون جنینی توسط سیستم جفت و جریان خون مادر حذف می‌گردد و نوزاد معمولاً به جز موارد همولیز خیلی شدید، با بیلی روبین نرمال متولد می‌شود. از طرفی NRBC و رتیکولوسیت که در سیستم گردش خون جنینی تولید می‌شوند نمی‌توانند از طریق جفت و سیستم مادری از جریان خون نوزاد حذف شوند، بنابراین از آنها می‌توان به عنوان پیشگویی کننده مناسب، جهت بیان وضعیت جنین و در استرس بودن او استفاده کرد (۴).

نتایج مطالعه دکتر هرمانسون و همکارانش با عنوان بررسی NRBC در جنین و نوزاد در سال ۲۰۰۱، نشان داد که مقادیر افزایش یافته NRBC و رتیکولولیست می‌تواند با مواردی از جمله استرس ناشی از مصرف اکسی توکسین در لیبر، آسفیکسی حاد و مزمن، پره کلامپسی و

داری وجود دارد و می‌توان برای شناسایی نوزادان پر خطر از نظر ابتلا به زردی و عدم ترجیح زود هنگام آنها از این فاکتورها استفاده نمود و با توجه به عدم وجود ارتباط معنی دار بین میزان بیلی روبین خون بند ناف و پیش بینی بروز زردی نوزادی اندازه‌گیری روتین این فاکتور در نوزادان توصیه نمی‌شود.

تشکر و قدردانی

از همکاری، همدلی و زحمات کلیه پرسنل شاغل در بخش زایمان و آزمایشگاه بیمارستان کوثر قزوین، خصوصاً آقای کامبیز طفیانی فر، سوپر وایزر آزمایشگاه تقدير و تشکر می‌نماییم.

References

1. Kliegman RM, Behrman RE, Jenson HB, Stanton BF. Nelson Text Book of Pediatrics. 18th ed. Philadelphia :Saunders 2007; 712(1662):756-765.
2. Wong Rj, Stevenson DK..Fanaroff & Martins neonatal and perinatal medicine disease of fetus and infant. 8th ed. USA Mosby 2006; 1419-1450.
3. Madan Ashima R ,Makmahon j, Avery's disease of the newborn .8th ed.USA Saunders 2005; 1226-1253
4. Hermansen M C.Nucleated red blood cells in the fetus and newborn. Arch Dis Child Fetal Neonatal Ed 2001;84: 211-215
5. Christenson j.Reference ranges for blood concentration of NRBC in neonate .Neonatology 2011; 99: 289-294
6. Kunfer M. Pulzer F.Predictive value of umbilical cord blood bilirubin for postnatal hyperbilirubinaemia.Acta Paediatrica 2007 ; 194(5):581–587
7. Karbonel S. Prediction of Hyperbilirubinemia in Term Newborns by Umbilical Cord Blood Bilirubin. Vajira Med J 2010 ; 54 : 147-157
8. Guzick DS ,Swan S.The decline of infertility:apparent or real?Fertil Steril 2006;86:524-526
9. Munne S,Alikani N,Tomkin G,Grifo J,Cohen J.Embryo morphology,developmental rates, and maternal age are correlated with chromosome abnormalities.Fertil Steril 1995;64:382-391
10. Maheshwari A,Hamilton M,Bhattacharya S.Effect of female age on the diagnostic categories of infertility.Hum Reprod 2008;23(3):538-424
11. Janus ED, Postiglione A, Singh RB, Lewis B.The modernization of Asia :implication for coronary heart disease .Circulation 1996; 94: 2671-2673
12. Esteghamati A, Khalilzadeh O, Mohammad K, Meysamie A, Rashidi A, Kamgar M, et al. Secular trends of obesity in Iran between 1999 and 2007: National surveys of risk factors of non-communicable diseases. Metab Syndr Relat Disord 2010;8:209-213.
13. Ghassemi H, Harrison G, Mohammad K. An accelerated nutrition in Iran.Public Health nutr 2002; 5: 149-155.

14. Mcpherson RA, Pincus MR. Henry's Clinical Diagnosis and Management by Laboratory Methods. 21th ed. New York: Elsevier; 2007.265-461
15. Rostami N, Mehrabi Y. Identiting the newborns at risk for developing significant hyperbilirubinemia, by measuring cord bilirubin level. Arab Neonatal Forum 2005; 2: 81-85
16. Whyte J. Graham. Prediction of the severity of ABO hemolytic disease of the newborn by cord blood tests 2008;70:217-222.
17. Sun G, Wang YL, Liang JF, Du LZ. Predictive value of umbilical cord blood bilirubin level for subsequent neonatal jaundice. Zhonghua Er Ke Za Zhi. Nov 2007; 45(11):848-582.
18. Bernaldo AJ, Segre CA. Bilirubin dosage in cord blood: could it predict neonatal hyperbilirubinemia. Sao Paulo Med J May 2004;122(3):99-103..
19. Taksande A, Vilhekar K, Jain M, Zade P, Atkari S, Verkey S. Prediction of the development of neonatal hyperbilirubinemia by increased umbilical cord blood bilirubin. Indmedical 2005; 9:10-12